

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 18 lipca 1996 r.

w sprawie zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach sfery budżetowej działających w zakresie transportu i gospodarki morskiej.

Na podstawie art. 77³ Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, do pracowników państwowych jednostek budżetowych, zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych działających w zakresie transportu i gospodarki morskiej, zatrudnionych w:

- 1) Biurze Obsługi Transportu Międzynarodowego,
- 2) Biurze Planowania Rozwoju Sieci Drogowej,
- 3) wojewódzkich dyrekcjach dróg miejskich,
- 4) rejonach dróg, rejonach specjalistycznych oraz gospodarstwach pomocniczych podległych wojewódzkim dyrekcjom dróg miejskich,
- 5) stacjach kontroli pojazdów samochodowych,
- 6) gospodarstwach pomocniczych podległych dyrekcjom okręgowym dróg publicznych

— zwanych dalej „pracownikami”.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pracowników:

- 1) zatrudnionych w ośrodkach szkoleniowo-wypoczynkowych,
- 2) straży przemysłowej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „najniższym wynagrodzeniu”, rozumie się przez to najniższe wynagrodzenie zasadnicze w pierwszej kategorii zaszerogowania, określone w tabelach A lub B miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiących załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Pracownikowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy przysługują wszystkie składniki wynagrodzenia w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę.

§ 4. Ustala się:

- 1) tabele miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) tabelę stawek dodatku funkcyjnego, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) tabele stanowisk, zaszeregowień i kwalifikacji pracowników, stanowiące załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. Pracodawca może w uzasadnionych wypadkach skrócić pracownikowi wymagany okres pracy zawodowej na danym stanowisku.

§ 6. 1. Pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku związanym z kierowaniem zespołem przysługuje dodatek funkcyjny.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, może być przyznany również pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku nie związanym z kierowaniem zespołem, koordynującemu wykonywanie określonych zadań, dla którego w załączniku nr 3 do rozporządzenia przewiduje się dodatek funkcyjny, z tym że maksymalna stawka tego dodatku nie może być wyższa od drugiej stawki dodatku funkcyjnego.

§ 7. Pracownikom zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3—5, pełniącym funkcję brygadzysty, z tytułu wykonywania dodatkowych czynności polegających na kierowaniu, organizowaniu i nadzorowaniu pracy brygady, za okres pełnienia tej funkcji przysługuje dodatek w wysokości od 5% do 20% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

§ 8. 1. Pracownikowi, z zastrzeżeniem ust. 2, przysługuje dodatek za wystugę lat w wysokości 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 5 latach pracy. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy następny rok pracy do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 20 i więcej latach pracy.

2. Kierowcom i ich pomocnikom, zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3—5, w dniu 1 lipca 1996 r., przysługuje dodatek za wystugę lat w wysokości 3% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 3 latach pracy. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy następny rok pracy do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 20 i więcej latach pracy.

3. Kierowcy i ich pomocnicy zatrudnieni w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3—5, po dniu 1 lipca 1996 r., nabywają prawo do dodatku za wystugę lat w wysokości określonej w ust. 1.

4. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wystugę lat wlicza się okresy poprzedniego zatrudnienia, z zastrzeżeniem ust. 6.

5. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wystugę lat wlicza się także inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

6. W wypadku gdy praca w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1, stanowi dodatkowe zatrudnienie, prawo do dodatku za wystugę lat ustala się odrębnie dla każdego stosunku pracy. Do okresu dodatkowego zatrudnienia nie podlegają zaliczeniu okresy zatrudnienia podstawowego.

7. Dodatek za wystugę lat przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie, oraz za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

8. Dodatek za wystugę lat jest wypłacany w terminie wypłaty wynagrodzenia:

- 1) począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku lub wyższej stawki dodatku, jeżeli nabycie prawa nastąpiło w ciągu miesiąca,
- 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku lub wyższej stawki dodatku nastąpiło pierwszego dnia miesiąca.

§ 9. 1. Pracownikowi zatrudnionemu w jednostce, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, na stanowisku, na którym niezbędne jest posługiwanie się językiem obcym, przysługuje dodatek za znajomość języka obcego w wysokości do:

- 1) 10% najniższego wynagrodzenia — za znajomość pierwszego języka obcego,
- 2) 15% najniższego wynagrodzenia — za znajomość każdego następnego języka obcego.

2. Szczegółowe zasady przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 10. 1. Pracownikom zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, 2 i 6, przysługuje dodatek za każdą godzinę pracy wykonywanej w warunkach uciążliwych, szkodliwych dla zdrowia lub niebezpiecznych w wysokości:

- 1) do 5% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia — dla I stopnia uciążliwości lub szkodliwości,
- 2) do 10% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia — dla II stopnia uciążliwości lub szkodliwości,
- 3) do 15% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia — dla III stopnia uciążliwości lub szkodliwości.

2. Pracownikom zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3—5, przysługuje dodatek za każdą godzinę pracy wykonywanej w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia w wysokości:

- 1) do 10% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia — dla I stopnia uciążliwości lub szkodliwości,
- 2) do 15% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia — dla II stopnia uciążliwości lub szkodliwości,
- 3) do 20% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia — dla III stopnia uciążliwości lub szkodliwości.

3. Pracownikom zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3 i 4, wykonującym roboty na drodze publicznej podczas ruchu pojazdów przysługuje dodatek w wysokości do 25% godzinowej stawki osobistego zaszeregowania.

4. Szczegółowe zasady ustalania stopni uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia oraz prac niebezpiecznych, a także przyznawania dodatku za pracę wykonywaną w tych warunkach, o których mowa w ust. 1 i 2, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 11. Pracownikowi zatrudnionemu w jednostce, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, prowadzącemu:

- 1) główny depozyt zezwoleń — przysługuje miesięczny dodatek w wysokości do 50% najniższego wynagrodzenia,
- 2) podręczny depozyt zezwoleń — przysługuje miesięczny dodatek w wysokości do 20% najniższego wynagrodzenia.

§ 12. Pracownikom zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3 i 4, z wyjątkiem dyrektora, zastępcy dyrektora i głównego księgowego, za każdą godzinę pełnienia dyżuru domowego przysługuje wynagrodzenie w wysokości do 20% godzinowej stawki wynikającej z osobistego zaszeregowania.

§ 13. 1. Pracownikowi przysługuje nagroda jubileuszowa w wysokości:

- 1) po 20 latach pracy — 75% miesięcznego wynagrodzenia,
- 2) po 25 latach pracy — 100% miesięcznego wynagrodzenia,
- 3) po 30 latach pracy — 150% miesięcznego wynagrodzenia,
- 4) po 35 latach pracy — 200% miesięcznego wynagrodzenia,
- 5) po 40 latach pracy — 300% miesięcznego wynagrodzenia.

2. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. W razie równoczesnego pozostawania więcej niż w jednym stosunku pracy, do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się jeden z tych okresów.

4. Pracownik nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody.

5. Pracownik jest obowiązany udokumentować swoje prawo do nagrody, jeżeli w jego aktach osobowych brak jest odpowiedniej dokumentacji.

6. Wypłata nagrody jubileuszowej powinna nastąpić niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do tej nagrody.

7. Podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze — wynagrodzenie przysługujące mu w dniu jej wypłaty. Jeżeli pracownik nabył prawo do nagrody będąc zatrudnionym w innym wymiarze czasu pracy niż w dniu jej wypłaty, podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody. Nagrodę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

8. W razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę inwalidzką lub emeryturę, pracownikowi, któremu do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej brakuje mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.

9. Jeżeli w dniu 1 lipca 1996 r. albo w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających zaliczalność do okresów uprawniających do świadczeń pracowniczych okresów nie podlegających dotychczas wliczeniu upływa okres uprawniający pracownika do dwóch lub wię-

cej nagród, wypłaca mu się tylko jedną nagrodę — najwyższą.

10. Pracownikowi, który w dniu 1 lipca 1996 r. albo w dniu wejścia w życie przepisów, o których mowa w ust. 9, ma okres dłuższy niż wymagany do nagrody danego stopnia, a w ciągu 12 miesięcy od tego dnia upłynie okres uprawniający go do nabycia nagrody wyższego stopnia, nagrodę niższą wypłaca się w pełnej wysokości, a w dniu nabycia prawa do nagrody wyższej — różnicę między kwotą nagrody wyższej a kwotą nagrody niższej.

11. Przepisy ust. 9 i 10 mają odpowiednio zastosowanie, w razie gdy w dniu, w którym pracownik udokumentował swoje prawo do nagrody, był uprawniony do nagrody wyższego stopnia oraz w razie gdy pracownik prawo to nabędzie w ciągu 12 miesięcy od tego dnia.

12. Pracownikom zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1, w dniu 1 lipca 1996 r., którzy przed tym dniem nabyli prawo do nagrody jubileuszowej w związku z wliczeniem okresów wymienionych w zarządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r. w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania (Monitor Polski Nr 44, poz. 358), okresy te podlegają wliczeniu na dotychczasowych zasadach przy ustalaniu prawa do kolejnych nagród.

13. Pracownicy, którzy podjęli zatrudnienie w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1, po dniu 1 lipca 1996 r., nabywają prawo do nagrody jubileuszowej na zasadach określonych w ust. 2–11, niezależnie od wcześniejszego nabycia prawa do nagrody za dany okres.

§ 14. 1. Pracownikowi spełniającemu warunki uprawniające do renty inwalidzkiej lub emerytury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę lub emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa pieniężna w wysokości:

- 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia — jeżeli był zatrudniony krócej niż 15 lat,
- 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia — po przepracowaniu co najmniej 15 lat,
- 3) trzymiesięcznego wynagrodzenia — po przepracowaniu co najmniej 20 lat.

2. Przy ustalaniu okresów pracy i innych okresów uprawniających do odprawy stosuje się zasady obowiązujące przy ustalaniu okresów uprawniających do dodatku za wysługę lat.

3. Odprawę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

4. Pracownik, który otrzymał odprawę, nie może ponownie nabyć do niej prawa.

§ 15. W ramach środków na wynagrodzenia w jednostce, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, tworzy się fundusz nagród za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej w wysokości do 3% środków na wynagrodzenia osobowe.

§ 16. 1. W ramach środków na wynagrodzenia tworzy się fundusz premiowy, z przeznaczeniem na premie dla pracowników.

2. Wysokość funduszu premiowego oraz zasady przyznawania i wypłacania premii określa zakładowy regulamin premiowania.

§ 17. 1. W ramach środków na wynagrodzenia w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3–5, tworzy się fundusz mistrza w wysokości do 2% środków na wynagrodzenia osobowe pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych.

2. Zasady przyznawania i wypłacania premii z funduszu, o którym mowa w ust. 1, określa zakładowy regulamin premiowania.

§ 18. 1. Do pracowników zatrudnionych w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3–5, mogą być stosowane następujące formy wynagradzania:

- 1) czasowa,
- 2) czasowo-premiowa,
- 3) akordowa.

2. Pracownik wynagradzany według formy czasowej otrzymuje wynagrodzenie wynikające z kategorii osobistego zaszeregowania i faktycznego czasu pracy.

3. Pracownik wynagradzany według formy czasowo-premiowej otrzymuje wynagrodzenie wynikające z kategorii osobistego zaszeregowania i faktycznego czasu pracy, powiększone o premię przyznaną według zasad określonych w zakładowym regulaminie premiowania.

4. Pracownik wynagradzany według formy akordowej (akord prosty lub zryczałtowany, indywidualny lub zespołowy) otrzymuje wynagrodzenie ustalone na podstawie norm pracy określonych w obowiązującym trybie oraz stawek płac wynikających z kategorii zaszeregowania roboty.

5. Pracownik wynagradzany według formy, o której mowa w ust. 4, może otrzymywać premię zgodnie z zasadami określonymi w zakładowym regulaminie premiowania.

§ 19. 1. Godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego ustala się przez podzielenie miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszeregowania pracownika przez 178.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również przy ustalaniu godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego pracownika zatrudnionego przy pilnowaniu.

§ 20. 1. Pracownikowi zatrudnionemu w zmianowym systemie pracy przysługuje dodatek za każdą godzinę pracy:

- 1) na II zmianie w wysokości 10%,
 - 2) na III zmianie w wysokości 20%
- godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

2. Pracownikowi wykonującemu pracę w porze nocnej przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 3, dodatkowe wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w porze nocnej w wysokości do 20% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

3. Od dnia 1 stycznia 1997 r. dodatkowe wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższe od wynagrodzenia ustalonego na podstawie art. 137 § 2 Kodeksu pracy.

4. W razie zbiegu uprawnień do dodatku za pracę na III zmianie i do dodatkowego wynagrodzenia za pracę w porze nocnej, przysługuje jedno z nich — korzystniejsze dla pracownika.

§ 21. 1. Kierowcy samochodu osobowego może być przyznane, za jego zgodą, wynagrodzenie ryczałtowe obejmujące poszczególne składniki wynagrodzenia (w szczególności: wynagrodzenie zasadnicze, dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych oraz dodatkowe wynagrodzenie za pracę w porze nocnej), uwzględniające liczbę godzin przypadających do przepracowania w okresie jednego miesiąca — w przypadku gdy faktyczny czas pracy tego kierowcy w poszczególnych miesiącach nie ulega wahaniom i odpowiada liczbie godzin przyjętej do obliczenia wynagrodzenia.

2. Kierowcy, z wyjątkiem kierowcy samochodu osobowego, za powierzone mu dodatkowe czynności nie wchodzące w zakres jego normalnych obowiązków, przysługuje dodatek w wysokości nie przekraczającej 60% najniższego wynagrodzenia.

3. Kierowcom pojazdów samochodowych i ich pomocnikom zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3–5, przysługuje dodatek:

- 1) za prowadzenie pojazdu z przyczepą lub ciągnika rolniczego z co najmniej dwoma przyczepami:
 - a) dla kierowcy — w wysokości do 75% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia,
 - b) dla pomocnika kierowcy — w wysokości do 50% stawki przysługującej kierowcy, z którym współpracuje,
- 2) dzienny za:
 - a) wykonywanie czynności dodatkowych — w wysokości do 300% stawki godzinowej wynikającej z osobistego zaszeregowania,
 - b) obsługę codzienną pojazdów samochodowych i przyczep — w wysokości do 240% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia.

4. Pracownikom zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3–5, za powierzone im dodatkowe czynności kierowcy, nie wchodzące w zakres ich normalnych obowiązków, przysługuje dodatek w wysokości 100–300% stawki godzinowej wynikającej z najniższego wynagrodzenia za każdy dzień kierowania samochodem i wykonywania obsługi codziennej samochodu. Jeżeli pracownik nie wykonuje czynności obsługi codziennej samochodu, dodatek zmniejsza się dziennie od 35% do 100% przyznanego dodatku.

5. Wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 2–4, za wykonywanie poszczególnych czynności ustala pracodawca, uwzględniając rodzaj czynności i ich uciążliwość.

6. W razie zbiegu uprawnień do dodatków, o których mowa w ust. 2–4, przysługuje jeden dodatek — wyższy.

§ 22. Pracownikom zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3 i 4, w dniu 1 lipca 1996 r. przysługuje specjalne wynagrodzenie wypłacane raz w roku w wysokości i według zasad określonych w przepisach szczególnych.

§ 23. Pracownik, który w dniu wejścia w życie rozporządzenia nie posiada wymaganych kwalifikacji w zakresie wykształcenia, może być przeszeregowany tylko w ramach zajmowanego stanowiska.

§ 24. W zakresie uregulowanym rozporządzeniem tracą moc przepisy dotychczasowe w stosunku do pracowników objętych rozporządzeniem.

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1996 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *A. Bączkowski*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 lipca 1996 r. (poz. 458)

Załącznik nr 1

TABELE

MIESIĘCZNYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO

A. Dla pracowników Biura Obsługi Transportu Międzynarodowego

Kategoria zaszeregowania	Kwota w złotych
I	340 – 400
II	345 – 420
III	350 – 440
IV	355 – 460
V	360 – 490
VI	365 – 520
VII	370 – 550
VIII	375 – 590
IX	380 – 630
X	385 – 675
XI	390 – 720
XII	400 – 780
XIII	410 – 845
XIV	420 – 910
XV	430 – 975
XVI	445 – 1.040
XVII	460 – 1.110
XVIII	475 – 1.180
XIX	505 – 1.270
XX	550 – 1.360
XXI	600 – 1.500

B. Dla pozostałych pracowników

Kategoria zaszeregowania	Kwota w złotych
I	330 – 380
II	335 – 390
III	340 – 400
IV	345 – 420
V	350 – 440
VI	355 – 460
VII	360 – 485
VIII	365 – 510
IX	370 – 540
X	375 – 575
XI	380 – 615
XII	385 – 660
XIII	390 – 705
XIV	400 – 750
XV	410 – 805
XVI	420 – 860
XVII	430 – 915
XVIII	440 – 970
XIX	450 – 1.025
XX	460 – 1.080
XXI	470 – 1.135
XXII	490 – 1.190

Załącznik nr 2

TABELA

PROCENTOWYCH STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Stawka dodatku funkcyjnego	Procent najniższego wynagrodzenia do
1	35
2	50
3	65
4	80
5	95
6	110
7	125
8	150
9	175
10	200

I. TABELA
STANOWISK, ZASZEREGOWAŃ I WYMAGAŃ KWALIFIKACYJNYCH PRACOWNIKÓW BIURA OBSŁUGI
TRANSPORTU MIĘDZYNARODOWEGO

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego do	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Dyrektor	XVIII - XXI	10	wyższe	7
2	Zastępca dyrektora, główny księgowy	XVII - XIX	9	wyższe	7
3	Kierownik zespołu, główny specjalista	XIV - XVI	7	wyższe	7
	Radca prawny			według odrębnych przepisów	
4	Kierownik sekcji, starszy specjalista	XII - XV	4	wyższe	6
5	Specjalista	XI - XIV	-	wyższe	2
6	Samodzielny referent	X - XII	-	średnie	4
7	Starszy księgowy	IX - XII	-	średnie	4
8	Starszy referent	VI - IX	-	średnie	2
	Księgowy, zaopatrzeniowiec				-
9	Maszynistka, referent	VI - VIII	-	średnie	-

II. TABELA
STANOWISK, ZASZEREGOWAŃ I WYMAGAŃ KWALIFIKACYJNYCH PRACOWNIKÓW BIURA PLANOWANIA
ROZWOJU SIECI DROGOWEJ

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego do	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Dyrektor	XIX - XXI	9	wyższe	6
2	Zastępca dyrektora, główny księgowy	XVII - XX	8	wyższe	6
3	Kierownik pracowni	XV - XVII	5	wyższe	6
4	Główny specjalista	XIV - XVI	4	wyższe	6
	Radca prawny			wg odrębnych przepisów	
5	Zastępca kierownika pracowni	XIII - XV	3	wyższe	6
6	Kierownik działu	XII - XV	2	wyższe	5
7	Starszy specjalista	XII - XV	-	wyższe	5
8	Specjalista ^{*)}	X - XIV	-	wyższe	4
9	Starszy referent	VII - IX	-	średnie	2
10	Referent	V - VIII	-	średnie	-

^{*)} Pracownikowi posiadającemu wykształcenie średnie maksymalne wynagrodzenie zasadnicze obniża się o jedną kategorię.

III. TABELA

STANOWISK, ZASZEREGOWAŃ I WYMAGAŃ KWALIFIKACYJNYCH

A. Pracowników wojewódzkich dyrekcji dróg miejskich

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego do	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Naczelnny dyrektor	XIX—XXII	10	wyższe	7
2	Zastępca naczelnego dyrektora, główny księgowy	XVIII—XXI	9	wyższe	7
3	Główny inżynier ^{*)}	XVII—XVIII	7	wyższe	6
4	Kierownik inspektoratu terenowego, kierownik służby interwencyjnej	XVI—XVIII	6	wyższe	5
5	Kierownik pracowni: projektowej ^{*)} , laboratorium wojewódzkiego	XV—XVIII	6	wyższe	5
6	Główny specjalista, kierownik nadzoru inwestorskiego ^{*)}	XV—XVII	7	wyższe	5
	Radca prawny			według odrębnych przepisów	
7	Naczelnik wydziału	XIV—XVII	6	wyższe	5
8	Kierownik pracowni w wojewódzkim laboratorium drogowym	XIV—XVI	6	wyższe średnie	3 5
9	Starszy inspektor nadzoru inwestorskiego ^{*)}	XIII—XV	5 ^{**)}	wyższe średnie	4 6
10	Inspektor nadzoru inwestorskiego ^{*)}	XI—XIV	4 ^{**)}	wyższe średnie	3 5
11	Starszy specjalista	XIII—XV	4	wyższe średnie	5 6

1	2	3	4	5	6
12	Starszy projektant ^{*)} , starszy rewident	XIII—XV	—	średnie	6
13	Specjalista, projektant, rewident	IX—XIV	—	średnie	3
14	Starszy laborant	IX—XIII	—	średnie	3
15	Starszy referent, księgowy, kasjer	VIII—IX	—	średnie	1
16	Laborant, referent	VII—IX	—	średnie	—

B. Pracowników rejonów dróg, rejonów specjalistycznych i gospodarstw pomocniczych

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego do	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Dyrektor	XVI—XIX	7	wyższe	5
2	Zastępca dyrektora, główny księgowy	XV—XVIII	6	wyższe	5
3	Kierownik zakładu produkcyjnego, bazy sprzętu i transportu	XII—XVII	5	wyższe średnie	3 5
4	Kierownik robót ^{*)} , obwodu, wytwórni	XII—XVI	5	wyższe średnie	3 5
5	Główny specjalista	XII—XVI	4	wyższe	5
	Radca prawny			według odrębnych przepisów	
6	Kierownik działu	XI—XV	4	wyższe średnie	3 5

1	2	3	4	5	6
7	Starszy mistrz ^{*)} (starszy majster)	XI—XV	4	wyższe średnie	3 5
8	Mistrz (majster)	X—XIV	3	średnie	3
9	Starszy specjalista	X—XIV	—	średnie	5
10	Specjalista	IX—XIII	—	średnie	3
11	Kierownik magazynu	VII—IX	2	średnie	3
12	Starszy referent, księgowy, kasjer	VI—IX	—	średnie	1
13	Referent	VI—VIII	—	średnie	—

*) Uprawnienia budowlane w odpowiednim zakresie.

**) Dodatek funkcyjny przysługuje w czasie wykonywania nadzoru inwestorskiego.

C. Pracowników zatrudnionych na stanowiskach obsługi

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Wymagane kwalifikacje	
			wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5
1	Sekretarka	VII—X	średnie	—
2	Maszynistka, archiwistka	VI—VIII	średnie	—
3	Telefonistka	VI—VIII	podstawowe	—

D. Pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Wymagane kwalifikacje	
			wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5
1	Pracownik specjalista	X—XII	zasadnicze zawodowe	—
2	Mistrz w zawodzie	VII—X	zasadnicze zawodowe	—
3	Pracownik kwalifikowany samodzielny	V—VIII	zasadnicze zawodowe	—
4	Pracownik kwalifikowany	III—VI	zasadnicze zawodowe	—
5	Pracownik przyuczony	I—IV	podstawowe	—

IV. TABELA
STANOWISK, ZASZEREĞOWAŃ I WYMAGAŃ KWALIFIKACYJNYCH PRACOWNIKÓW
STACJI KONTROLI POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego do	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Kierownik stacji	XVI - XVIII	5	wyższe	5
2	Zastępca kierownika, główny księgowy	XV - XVII	4	wyższe	5
3	Starszy mistrz	XIV - XV	4	wyższe średnie	3 5
4	Starszy diagnosta	XIV - XV	-	wyższe średnie	3 5
5	Mistrz	XIII - XIV	2	średnie	3
6	Starszy kontroler techniczny, starszy specjalista, diagnosta	XIII - XIV	-	wyższe średnie	2 4
7	Specjalista	X - XIII	-	średnie	4
8	Kontroler techniczny	IX - XI	-	średnie	3
9	Starszy magazynier	VIII - IX	-	średnie	3
10	Magazynier	VII - VIII	-	średnie	4
11	Starszy referent	VII - IX	-	średnie	2
12	Referent	VI - VIII	-	średnie	—

V. TABELA

STANOWISK, ZASZEREGOWAŃ I WYMAGAŃ KWALIFIKACYJNYCH PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH W GOSPODARSTWACH POMOCNICZYCH PODLEŻYCH DYREKCJOM OKRĘGOWYM DRÓG PUBLICZNYCH

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego do	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Kierownik gospodarstwa pomocniczego	XVI - XVIII	6	wyższe	6
2	Zastępca kierownika gospodarstwa pomocniczego, główny księgowy	XIV - XVII	5	wyższe	6
3	Kierownik pracowni	XIII - XV	3	wyższe	5
4	Starszy specjalista	X - XIV	-	wyższe	4
5	Specjalista *)	IX - XIII	-	wyższe	3
6	Laborant	IX - XI	-	średnie	-

*) Pracownikowi posiadającemu wykształcenie średnie maksymalne wynagrodzenie zasadnicze obniża się o jedną kategorię.

VI. TABELA

STANOWISK, ZASZEREGOWAŃ I WYMAGAŃ KWALIFIKACYJNYCH PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH NA STANOWISKACH POMOCNICZYCH, ROBOTNICZYCH I OBSŁUGI

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Wymagane kwalifikacje	
			wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5
1	Kierowca autobusu	X - XI	wg odrębnych przepisów	
2	Kierowca samochodu ciężarowego i dostawczego	IX - X		
3	Kierowca samochodu osobowego	VII - VIII		
4	Mechanik napraw pojazdów samochodowych, mechanik diagnosta	IX - X	średnie	2
5	Konserwator - -mechanik	VII - IX	zasadnicze	-
6	Sekretarka	VIII - IX	średnie	-
	Starsza maszynistka			2
7	Maszynistka, magazynier, konserwator urządzeń elektrycznych, wodnokanalizacyjnych i c.o.	VII - VIII	średnie	-
8	Pomoc laboratoryjna	V - VII	podstawowe	-
9	Robotnik gospodarczy, palacz	V - VII	podstawowe	-
10	Telefonistka	V - VI	podstawowe	-
11	Dozorca	III - V	podstawowe	-
12	Sprzątaczką	III - IV	podstawowe	-
13	Goniec	II - IV	podstawowe	-

SZCZEGÓŁOWE ZASADY PRYZNAWANIA DODATKU ZA ZNAJOMOŚĆ JĘZYKA OBCEGO

1. Dodatek za znajomość języka obcego, zwany dalej „dodatkiem”, przyznaje się pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku, na którym posługiwanie się językiem obcym jest niezbędne do wykonywania czynności wynikających z zakresu obowiązków służbowych pracownika.
2. Dodatek przyznaje Dyrektor Biura Obsługi Transportu Międzynarodowego w wysokości uzależnionej od stopnia wykorzystania znajomości języka obcego na stanowisku pracy.
3. Warunkiem przyznania dodatku jest posiadanie przez pracownika zaświadczenia potwierdzającego złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu ze znajomości języka obcego przed państwową, resortową lub zakładową komisją egzaminacyjną.
4. Od składania egzaminu, o którym mowa w ust. 3, zwolnieni są pracownicy posiadający:
 - 1) dyplom ukończenia wydziału filologii szkoły wyższej,
 - 2) uprawnienia tłumacza w zakresie danego języka obcego, przyznane na podstawie odrębnych przepisów,
 - 3) dyplom ukończenia wyższej uczelni lub szkoły średniej za granicą, w których językiem wykładowym był język obcy, za którego znajomość pracownik ma pobierać dodatek.
5. Dodatek przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie.
6. Dodatek przysługuje również za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.
7. Dodatek przysługuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po:
 - 1) złożeniu przez pracownika egzaminu z wynikiem pozytywnym,
 - 2) przedłożeniu dokumentów uzasadniających zwolnienie pracownika od składania egzaminu.
8. Dodatek przyznaje się na czas wykonywania pracy na stanowisku, o którym mowa w ust. 1

SZCZEGÓŁOWE ZASADY
USTALANIA STOPNI UCIAŹLIWOŚCI LUB SZKODLIWOŚCI DLA ZDROWIA ORAZ PRAC NIEBEZPIECZNYCH,
A TAKŻE PRYZNAWANIA DODATKU ZA PRACĘ WYKONYWANĄ W TAKICH WARUNKACH

1. Do pierwszego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia zalicza się prace wykonywane:
 - 1) w warunkach narażenia na działanie pyłów nie wywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
 - 2) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych nie kumulujących się w organizmie,
 - 3) w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C,
 - 4) w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w błocie lub w bezpośrednim kontakcie z wodą,
 - 5) w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone, np. spawanie, hartowanie,
 - 6) w warunkach narażenia na wibrację ogólną,
 - 7) w pomieszczeniach, w których konieczne jest stałe stosowanie sztucznego oświetlenia,
 - 8) przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych.
2. Do drugiego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia zalicza się prace wykonywane:
 - 1) w warunkach narażenia na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
 - 2) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
 - 3) w warunkach narażenia na hałas,
 - 4) w obniżonym lub podwyższonym ciśnieniu wynikającym z procesu technologicznego,
 - 5) w warunkach narażenia na działanie miejscowej wibracji, np. używanie ręcznych narzędzi pneumatycznych,
 - 6) w warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem fizycznym co najmniej 2.000 kcal dla mężczyzn i 1.200 kcal dla kobiet lub wymagające wymuszonej pozycji ciała (np. stojącej),
 - 7) w warunkach narażenia na działanie hormonów i antybiotyków powodujących zaburzenia czynności fizjologicznych organizmu oraz innych czynników o analogicznym jak te hormony i antybiotyki działaniu, jeżeli zostanie to uznane przez instytut medycyny pracy.

3. Do trzeciego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 2) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300.000 MHz w strefie zagrożenia,
- 3) z benzydyną, alfa- i beta-naftyloaminą, chlorkiem winylu oraz innymi czynnikami o analogicznym jak te substancje działaniu, jeżeli zostanie to uznane przez instytut medycyny pracy.

4. Do trzeciego stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia zalicza się również niebezpieczne prace:

- 1) na wysokości powyżej 2 m i w wykopach o głębokości poniżej 2 m, uznane za niebezpieczne w przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy,
- 2) związane z wytwarzaniem, stosowaniem, magazynowaniem i transportowaniem gazów i materiałów wybuchowych,
- 3) wewnątrz zbiorników, aparatów, kanałów, studni itp., których wykonywanie wymaga specjalnego zezwolenia,
- 4) przy urządzeniach elektroenergetycznych znajdujących się pod napięciem powyżej 220 V, wykonywa-

ne zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie pracy w energetyce,

- 5) związane z załadunkiem i rozładunkiem paliw płynnych oraz ich transportem,
- 6) pod ziemią lub pod wodą.

5. Dodatek może być przyznany:

- 1) jeżeli prace wykonywane są w warunkach, w których przekroczone są najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia, określone w odrębnych przepisach lub innych obowiązujących normach higienicznosanitarnych,
- 2) do czasu osiągnięcia przewidywanej poprawy warunków pracy.

6. Podstawę przyznania dodatku za pracę wykonywaną w warunkach szkodliwych dla zdrowia stanowią wyniki badań środowiskowych przeprowadzonych przez jednostkę upoważnioną do tego rodzaju badań.

7. W przypadku jednoczesnego występowania uprawnień do dodatków z tytułu prac wykonywanych w warunkach uciążliwych, szkodliwych dla zdrowia lub niebezpiecznych stosuje się tylko jeden dodatek o najwyższej stawce.